

Můj domov je v jižních Čechách

Zas nastavily jarní louky
slunci dlaň,
žilnatou potůčky,
vrásčitou brázdami polí.
Chtějí svou daň.
A sluníčko platí,
vysázelo stříbrňáků,
jihočeští lidé zlatí,
pohled'te jen,
naš kraj má peněz plnou ruku
a blýská jimi celý den.
Naš kraj je bohatý.
Sluníčko, díky!
V lukách se válí koláče stříbra,
naš kraj je bohatý na rybníky.

Norbert Dryje (1931 - 2001) Z nepublikované sbírky Milenec svého kraje

S otevřenými ústy ležím rozpražen
a zajíkám se dechem svého kraje,
jenž v extázi léta žněmi obnažen
pode mnou vlní se, sténá a zraje.
Tu kolébán hlazením šumavských lesů,
tam vůní třeboňských rybníků zpít,
topím se v oblacích jiskřivých vřesů,
či zbožně naslouchám modlitbě žit.
Jsem hrouda vyoraná z rodné prsti,
zkypraná pluhem štědrého žití,
jíž hospodář vyprahlou rozdrolí v hrsti,
až přijde čas kosení, až zvadne kvítí.
Pak obrácen v prach sbrázdami splynu
a zarostu zelení plodících lích.
Navždy zasním se v hřejivém klínu
a nade mnou zvlí se můj český jih.

Stručně o autorovi

Norbertův otec Karel pocházel z Gmündu (České Velenice) a s manželkou Marií (roz. Sovovou z Českých Budějovic) přivedli na svět pouze jediného syna Norberta. Narodil se v roce 1931 v Českých Budějovicích. Rodina se záhy přestěhovala do Suchdola nad Lužnicí, kde měl Karel Dryje cementárnu. Ve 2. světové válce byl otec Dryje těžce raněn a upadl do francouzského zajetí. Byl po mnoho let nezvěstný a Mariino manželství tak zaniklo.

Norbert se vyučil drogistou a po více než deseti letech se jeho konečně uzdravený otec ozval. Ve Francii se Karel Dryje oženil podruhé, a to se svou dlou-

holetou pečovatelkou. Začal znovu ve svém oboru a znovu si vybudoval vlastní cemenárnu. S původní rodinou však navázal pevné kontakty. Tehdy šestadvacetiletý Norbert odjel na otcovo pozvání do Francie. Mělo jít o několikátý denní pobyt, ale vtažen do otcova životního stylu a okouzlen Francií se už do ČSR nevrátil. V dopisech prosil matku o odpuštění, kterého se mu dostalo brzy, vždyť Marie přála svému synovi jen to nejlepší. Norbert se záhy oženil a narodila se mu jediná dcera. Jeho emigrace neměla žádné politické pozadí, takže matka Marie pak za ním a svojí vnučkou jezdila každý rok. Rodinné dopisy i balíčky jí z Francie docházely bez omezení. Z vroucích Norbertových dopisů pro matku se také zachovala sbírka veršů, ze kterých je dnešní ukázka. Své milované jižní Čechy naposledy navštívil v roce 1999. Zemřel jako vdovec v alsaském městě Colmar

Bohumila Trnková



Foto. 1999